



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 9.2.2000
KOM(2000) 154 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

STRATEGISKE MÅL 2000-2005

"Udformning af det ny Europa"

INDHOLD

Indledning.....	3
1. Udvikling af nye beslutningsstrukturer i EU.....	6
2. Et stabilt Europa med en stærk stemme på verdensscenen	7
3. En ny økonomisk og social dagsorden.....	9
4. En bedre livskvalitet for alle.....	11
5. Konklusion.....	12

INDLEDNING

Den moderne opsplittede verden, der tilmed ændrer sig i hastigt tempo, har brug for Europa. EU er et levende bevis på, at der kan bringes fred, frihed og velstand til en verdensdel, der engang blev sønderrevet af krige. Vores europæiske model viser verden, at **en stadig snævrere sammenslutning mellem folk** er mulig, når den baseres på fælles værdier og fælles mål.

Vi har opnået integration i Europa ved gennem traktaterne at etablere enestående og innovative strukturer, der går ud over det traditionelle internationale samarbejde. Vi har etableret det indre marked og lanceret euroen, og vores regeringer slutter op omkring økonomiske politikker, der nu ser ud til at give os en periode med stadig vækst. Vores naboer kan vælge at få del i denne velstand, og vi har en enestående lejlighed til at gøre det muligt for dem at deltage.

I løbet af det næste tiår vil vi fuldføre den økonomiske integration, og hvad der er endnu mere vigtigt, give form til et nyt, politisk Europa. De kommende fem år vil blive afgørende.

Vi er allerede godt i gang med den politiske integration, idet vi er ved at etablere et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og udvikle fælles udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitikker. Vores fælles interesser og mål er bedst tjent med en fælles strategi og fælles midler.

Den politiske integration vil være en realitet, når politiske ledere og borgere forstår, at deres fælles værdier: frihed, fred og stabilitet, demokrati, menneskerettigheder, tolerance, ligestilling af mænd og kvinder, solidaritet og ikke-diskrimination bedst kan fremmes ved hjælp af fælles politikker og institutioner. Den politiske integration må videreføres under fuld hensyntagen til vores nationale og regionale identiteter, kulturer og traditioner. Derfor er den igangværende debat om et europæisk charter for grundlæggende rettigheder så vigtig. Kun et Europa, der deler grundlæggende værdier og fælles politiske mål, og som kan forfølge dem effektivt, vil være i stand til at klare de uhyre udfordringer, det ny årtusinde byder på.

Og der er mange udfordringer. Vi er vidne til en fundamental omdannelse af økonomi og samfund. Globaliseringen er ved at opløse de traditionelle grænser. Den digitale revolution ændrer den måde, vi kommunikerer og interagerer på. Globale spørgsmål kræver i stadig stigende grad globale svar.

Disse udfordringer er for store og komplekse til, at noget land kan klare dem på egen hånd, og behovet for fælles europæiske svar har aldrig været større. Verden forventer, at Europa optræder som principfast leder, og vores borgere forventer, at EU gør en effektiv indsats på europæisk plan. En indsats, der styres af vores fælles europæiske værdier, og som styrker kernen i vores europæiske identitet.

Men for at kunne handle effektivt og varetage lederskabet må vi holde tempoet for udvikling og omstilling også af selve grundlaget for EU. Der vil være behov for yderligere integration støttet af en systematisk reformpolitik, der omdanner både vores økonomi og vores sociale systemer. Kun et gennemmoderniseret EU vil have tilstrækkelig styrke og tilpasningsevne til at tage de udfordringer op, som vi står over for.

EU vil også få behov for stærke institutioner, der svarer til nye demokratiske beslutningsstrukturer. For øjeblikket har offentligheden ikke ret stor tiltro til vores

institutioner på nationalt plan og på EU-plan. De føler stor afstand til dem og ønsker større indflydelse på, hvorledes tingene håndteres på europæisk plan.

Vi agter at lytte til deres ønsker. Kommissionen er allerede begyndt at bringe sit eget hus i orden, og denne proces vil blive videreført ubønhørligt. Vi er fast besluttede på, at reformen af Kommissionen skal blive en succes, og de andre institutioner må vise samme mod. Tilliden til alle vores institutioner lider under fejl, der begås af den enkelte institution, da mange ikke skelner mellem dem.

Men vi ønsker at gå videre og finde frem til et nyt samspil mellem alle EU's demokratiske organer som led i en generel forbedring af beslutningsstrukturerne i EU. Vi agter at etablere en ny ligevægt mellem den indsats, der gøres af Kommissionen, de andre institutioner, medlemsstaterne og civilsamfundet. Vi ønsker at bringe EU langt tættere på de borgere, som det er oprettet for at tjene.

Det Europa, vi ønsker, et Europa, der kan påtage sig virkeligt **lederskab på verdensplan**, vil være et Europa, der lytter til advarslerne imod globaliseringen, ikke mindst fra dem, der føler sig holdt udenfor. Hvad vi sigter mod er derfor en ny form for global beslutningsstruktur til at tage sig af økonomiske og miljømæssige spørgsmål på verdensplan.

EU's integrationsmodel, der har fungeret tilfredsstillende på kontinentalt plan, er en inspirationskilde, hvorfra der kan og bør hentes ideer til den globale beslutningsstruktur. Vi må fremme en sådan udvikling og samtidig, i samarbejde med vores partnere, ikke mindst udviklingslandene, udvikle retfærdige og bæredygtige strategier på verdensplan.

Her bør Kommissionen spille en afgørende rolle. Den er EU's udøvende organ, initiativtager og traktaternes vogter. Kommissionen har altid været den drivende kraft bag den europæiske integration, og den vil sikre et stærkt lederskab i de kommende år.

For at sikre et godt resultat vil Kommissionen indgå i et tæt **partnerskab med de andre EU-institutioner**, og der vil blive etableret en klar arbejdsdeling i forhold til medlemsstaterne.

På den politiske front vil den overordnede prioritet for denne Kommission være at fremme udvidelsesprocessen, så vi opnår et stabilt Europa og sikrer fred, demokrati og respekt for menneskerettighederne i hele Europa. Bosnien og Kosovo, der ligger så tæt på vores grænser, viser hvor vigtigt dette er. Vi agter at opnå denne stabilitet ikke blot ved at udvide EU, men også ved at opbygge en samordnet udenrigs- og sikkerhedspolitik og udvikle en sammenhængende samarbejdspolitik i forhold til vores naboer. Dette vil kunne fungere, hvis der ikke er tvivl om, hvem der er leder. Er der for mange aktører, går det ikke. Stabilisering på Balkan kræver en fuldstændig vifte af politiske og administrative beføjelser og ansvarlighed, og dette kan EU tilbyde.

Udvidelsen indebærer, at vi reformerer EU's institutioner og traktaterne - en opgave, som regeringskonferencen i år skal beskæftige sig med. Udvidelsen må anskues som en faktor, der medfører yderligere integration snarere end som en sideløbende men herfra adskilt proces.

Selv inden for EU skal vi ikke tage værdier som demokrati og menneskerettigheder, som vi slår til lyd for uden for vores grænser, for givet. De er solidt forankret i traktaten, og der findes procedurer til at sikre, at de overholdes. Vi har fortsat tillid til EU's modererende indflydelse på de deltagende parter, og vi understreger, at vi vil bekæmpe intolerance, racisme og fremmedhad og ikke udelukker en stramning af traktatens bestemmelser, hvis det viser sig nødvendigt.

På den økonomiske og sociale front er vores højst prioriterede opgave at gøre noget ved arbejdsløsheden. Det vil sige udnytte det økonomiske opsving til at gennemføre strukturreformer, absorbere ny teknologi i hurtigere tempo, effektivisere forskningen i EU, modernisere arbejdsmiljøet, fremme investering og moderne infrastrukturer og skabe en veluddannet og digitalt velfunderet arbejdsstyrke, hvis ideer hurtigt når ud på markedet. Vores mål må være vækst og konkurrenceevne på lang sigt.

Vi vil også arbejde på at **forbedre og modernisere vores samfundsmodel** - netop for at bevare den i en verden, hvor hurtige, uhæmmede ændringer truer med at udvide kløften mellem dem, der har, og dem, der ikke har. Vi vil forbedre dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og mellem grupper i civilsamfundet. Med en aldrende befolkning og en stadig mindre arbejdsstyrke vil vi fremme reform af sociale sikringsordninger, sundhedsvæsenet og pensionssystemer i EU. Vores mål er at skabe en velfærdsstat, der kan vedblive med at være retfærdig, omsorgsfuld og tilgængelig for alle, på baggrund af en mere forsigtig offentlig udgiftspolitik.

Under tacklingen af alle disse udfordringer må EU tage hensyn til **borgernes bekymringer**. Det drejer sig ikke kun om økonomi og beskæftigelse, idet folk i stigende grad forventer, at EU gør noget for at forbedre deres miljø, deres sikkerhed og deres livskvalitet. Og folk ønsker effektive, ansvarlige institutioner, der inddrager dem i styringen af EU, og som tager hensyn til rigdommen i deres forskellige kulturer og traditioner.

Kommissionen vil derfor i de kommende fem år søge at virkeliggøre følgende fire strategiske mål:

- **Udvikling af nye beslutningsstrukturer i EU.** Det betyder, at folk skal have større indflydelse på, hvordan EU styres; at institutionerne skal bringes til at fungere mere effektivt og gennemsigtigt, specielt ved at reformere Kommissionen og derved opstille et eksempel for andre organer; at institutionerne skal tilpasses kravene i forbindelse med udvidelsen; at der skal udvikles nye former for partnerskab mellem de forskellige ledelsesniveauer i Europa; og endelig at Europa skal yde et aktivt og markant bidrag til udviklingen af beslutningsstrukturer på verdensplan.
- **Et stabilt Europa med en stærk stemme på verdensscenen.** Vores topprioritet er at gøre udvidelsen til en succes og at udvikle en virkelig samarbejdspolitik i forhold til vores nye naboer. Vi vil også bestræbe os på at skabe et nærmere samarbejde mellem EU-institutionerne og mellem medlemsstaterne og give EU mulighed for at sætte sig i spidsen under udformningen af den nye globale økonomi.
- **En ny økonomisk og social dagsorden.** Det indebærer, at vi moderniserer vores økonomi med henblik på den digitale tidsalder på en måde, der fremmer beskæftigelse og bæredygtig udvikling, og samtidig omformer vores sociale sikringsordninger, så der opbygges et retfærdigt og omsorgsfuldt samfund.
- **Bedre livskvalitet.** Her må vi give effektive svar på en række spørgsmål, der påvirker borgernes dagligliv, f.eks. miljø, fødevarerikkerhed, forbrugerrettigheder, retfærdighed og sikkerhed mod kriminalitet.

Det er disse udfordringer, vi står over for i det kommende årti. Når vi tager disse opfordringer op, vil hele verden iagttage os. Lad os gøre dette til successens årti - til Europas årti.

1. UDVIKLING AF NYE BESLUTNINGSSTRUKTURER I EU

For at kunne tage tacke de komplekse udfordringer, der ligger forude, må der udvikles nye beslutningsstrukturer i EU. Dette er ikke udelukkende EU-institutionernes opgave. **Regeringer og parlamenter, regionale og lokale myndigheder udgør en integreret del af beslutningsstrukturen i EU.** De har alle et medansvar for udformning, forelæggelse og gennemførelse af EU's politikker.

F.eks. gennemføres den fælles landbrugspolitik hovedsagelig af nationale organer. EU's struktur- og samhørighedspolitik udformes og gennemføres i partnerskab med regionerne. Mange programmer gennemføres på nationalt eller regionalt plan. Faktisk er der næppe nogen social eller økonomisk sektor, der ikke påvirkes af EU's politik og lovgivning, og hvor myndigheder i medlemsstaterne ikke er involveret i beslutningsstrukturen i EU.

Men folk opfatter det ikke på den måde. EU-borgere føler kun i ringe grad, at de har andel i de strukturer, der styrer deres liv. Kun få skelner mellem institutionerne, de fleste tror, at nationale politikker og EU-politikker er vidt forskellige størrelser, og det hele sløres af det abstrakte begreb "Bruxelles". Men sandheden er, at "Bruxelles" er os alle sammen.

Samspelet mellem de enkelte medlemsstaters ledelse og EU's beslutningsstruktur har været stærkt tiltagende de seneste år. Den makro-økonomiske koordination, beskæftigelsesretningslinjerne og Cardiff-processen vedrørende strukturreformer bekræfter eksistensen af en EU-beslutningsstruktur, hvor på den ene side samordning af nationale politikker og på den ene side fællesskabspolitikker supplerer og styrker hinanden.

Det ny århundredes hovedudfordringer som f.eks. globalisering, ældning af befolkningen, Internet-revolutionen, jobskabelse og social integration nødvendiggør en uddybning af denne proces. For at sikre en effektiv beslutningsstruktur i EU har vi behov for **stærke institutioner, en fælles vision og en drivende kraft.** Men der er også behov for demokratisk kontrol og fuld inddragelse af borgerne.

I sin udtalelse om **regeringskonferencen** har Kommissionen gjort det klart, at EU har brug for effektive og handlekraftige institutioner, der er i kontakt med borgerne, navnlig med henblik på udvidelsen. Det udvidede EU bør være både større og stærkere. Regeringskonferencen bør sikre, at EU kan give over 500 millioner EU-borgere den fred, stabilitet og velstand, som de stræber efter. Samtidig må den undgå en udvanding af de resultater, der er nået indtil nu.

Kommissionen må forblive den drivende kraft i denne proces, både når det gælder visioner og handling. Kommissionen vil **i højere grad fokusere på sine kernefunktioner**, som er at udforme politikker, tage politiske initiativer, håndhæve fællesskabsretten, overvåge den sociale og økonomiske udvikling, stimulere, forhandle og om nødvendigt lovgive. I dag er næsten halvdelen af Kommissionens tjenestemænd fuldt ud beskæftiget med udøvende opgaver, med at gennemføre politikker og med at forvalte og kontrollere programmer og projekter.

Vi må klart definere vores prioriteter og **afstemme dem med de menneskelige og finansielle ressourcer, der stilles til rådighed.** Vi må udnytte disse ressourcer så effektivt som muligt. En sådan udvikling vil blive yderligere stimuleret gennem

vores hvidbog om reform. Denne fornyede fokusering på kerneaktiviteter kan imidlertid ikke gennemføres af Kommissionen alene. Det kræver en tilsvarende indsats fra både Rådets og Parlamentets side. Det samme gælder for anvendelsen af nærhedsprincippet.

Uddelegering og decentralisering af løbende forvaltningsopgaver er af central betydning for enhver ny beslutningsstruktur i EU. I et udvidet EU må vi desuden tage både indholdet af vores politikker og gennemførelsen af dem op til fornyet overvejelse.

Den ny beslutningsstruktur må give EU mulighed for at tale med én stemme på verdensscenen, til trods for vores institutionelle arrangementer og strukturen med de tre søjler. Vi har meget at byde på, når det drejer sig om erfaring med integration og vores enestående samfundsmodel. Vi er en af de store aktører på verdensplan og er ledende inden for handel og bistand og på det finansielle område. Men EU er ikke fuldt ud repræsenteret i de internationale finansielle institutioner eller i FN's organisationer. Dette må der rådes bod på. EU's begyndende sikkerheds- og forsvarspolitik er endnu en grund til, at EU i stigende grad må kunne udtale sig sammenhængende og myndigt på vores eget kontinent og i verden som helhed.

Frem for alt må vores borgere til stadighed inddrages i udformning og gennemførelse af EU's politikker. Kommissionen vil derfor leve op til sit løfte om **åbenhed i forvaltningen og ansvarlighed**.

Civilsamfundet spiller en afgørende rolle i denne sammenhæng. Kommissionen vil om kort tid præsentere et initiativ, der drejer sig om, hvorledes civilsamfundet kan få større indflydelse på udformning og gennemførelse af EU's politikker for at sikre en fornuftig repræsentation på EU-plan af den europæiske mangfoldighed i samfundsmæssig og økonomisk henseende.

For at være med til at fremme nye beslutningsstrukturer i EU agter Kommissionen at offentliggøre en hvidbog.

2. ET STABILT EUROPA MED EN STÆRK STEMME PÅ VERDENSSCENEN

Europa står over for en tredobbelt udfordring: de geopolitiske omvæltninger, styringen af globaliseringen og det internationale systems manglende styrke.

Europa står i centrum for store **geopolitiske ændringer**. Dette bringer håb og fornyelse, men er også kilde til usikkerhed og ustabilitet.

Vores mål er at **opnå et stabilt Europa og at få andre til at dele vores grundlæggende værdier**. Vores ambition bør være at eksportere vores stabilitet og velstand.

For at kunne gøre dette må vi videreføre vores **udvidelsesstrategi**, der er en enestående lejlighed til at udvide vores område med frihed, stabilitet, velstand og fred. Det er ikke blot et handelsområde, vi udvider, men en hidtil uset regional enhed, hvis folk deler samme værdier og ambitioner. Kommissionen forventer, at de første ny medlemsstater tiltræder inden udgangen af dens embedsperiode. Men ansøgerlandene skal bedømmes på deres individuelle meritter og alle disponible

instrumenter sættes ind for at støtte deres bestræbelser. Disse høje ambitioner må nødvendigvis få en række **vigtige konsekvenser** for vores institutioner og politikker.

Der må også etableres **virkelige strategiske partnerskaber** med de lande, der støder op til det udvidede EU. Vores grænser må ikke blive en ny brudlinje mellem stabilitet og velstand på den ene side og ustabilitet, konflikter og forsinket udvikling på den anden side. Processen hen imod stabilisering og associering af Balkanlandene må fortsættes, så disse lande bringes i nærmere kontakt med EU's strukturer; samarbejdet med Rusland og Ukraine må styrkes, i tråd med vores fælles strategi, og forbindelserne med landene i Kaukasus må udbygges; i Middelhavsområdet er Barcelona-processen rygraden i en samlet strategi, der omfatter øget støtte til fredsprocessen i Mellemøsten og styrkelse af vores politiske forbindelser med Maghreb-landene. Med tiden skulle det blive muligt at oprette et partnerskab baseret på retsstatsprincipper og bæredygtig udvikling.

Globaliseringen giver ny muligheder for handel, investeringer og teknologisk udvikling. Den har dog også nogle negative virkninger. Det har bl.a. vist sig, at processen i højere grad lukker ude end lukker ind, og den har øget ulighederne mellem lande og, inden for de enkelte lande, mellem sociale grupper og regioner. Desuden kan fremkomsten af internationale operatører med globale strategier medføre marginalisering af demokratiske mekanismer og anfægtelse af bæredygtige udviklingspolitikker.

EU's mål må være at gøre globaliseringen forenelig med samfundets almene interesser. Krisen i 1997 viste klart, at processen ikke kan overlades til sig selv. Vi må **maksimere dens potentiale og minimere de uønskede virkninger**. EU kan i høj grad bidrage til reformen af den internationale økonomi og til etablering af en kollektiv beslutningsstruktur.

EU må arbejde på at sikre øget sammenhæng i styringen af verdensøkonomien, gradvis integration af udviklingslandene, bæredygtig udvikling og definition af ny "spilleregler", hvilket er en meget vigtig forudsætning for, at fordelene ved globaliseringen fordeles retfærdigt og kommer så mange som muligt til gode. Der bør fastsættes fælles minimumsregler for konkurrence, sociale og miljømæssige standarder og investeringer.

EU bekræfter sin strategiske interesse i genoptagelse af Millennium-runden og - på baggrund af mødet i Seattle - i en reform af den måde, Verdenshandelsorganisationen fungerer på.

Det internationale systems manglende styrke, de stadig flere konflikter, den voksende fattigdom, udbredelsen af organiseret kriminalitet, alt dette kræver en beslutsom indsats fra EU's side.

Vores mål må være at **gøre EU til en global aktør**, hvis politiske vægt kommer til at stå mål med dens økonomiske styrke, som kan tale med myndig stemme, og som har indflydelse på styringen af internationale anliggender.

Vi må udnytte de ny bestemmelser i traktaten og etablere en virkelig fælles udenrigspolitik i nært samarbejde med den højtstående repræsentant. Vi må også udvikle vores civile og militære midler inden for rammerne af en fælles forsvars- og sikkerhedspolitik. I den forbindelse agter Kommissionen ikke blot at yde teknisk

støtte, men også fuldt ud at spille sin rolle som politisk bidragsyder. Dette kræver især, at der udvikles et system til forebyggelse og styring af kriser - integreret i fællesskabsinstrumenterne - og at der oprettes en hurtig reaktionsfond til brug i ikke-militære kriser.

EU må også styrke sin rolle som **solidarisk partner** over for udviklingslandene og centrere sin indsats om bekæmpelse af fattigdommen. Vi skal projicere vores grundlæggende værdier ud på verdensplan og tilstræbe bæredygtig udvikling, og dette skal komme til udtryk i en stærk solidaritet støttet af en handelspolitik, der tilgodeser fælles interesser. Foruden udviklingssamarbejdet bør vores mål være at integrere disse lande i verdensøkonomien og fremme velfungerende interne strategier. Denne målsætning bør give sig udslag i øget sammenhæng i hele den vifte af politikker, der har indflydelse på udviklingslande. Denne øgede sammenhæng forudsætter også øget koordination og komplementaritet i forhold til medlemsstaternes foranstaltninger.

I sin indsats udadtil gennemfører Fællesskabet ofte bistandsprogrammer. Skal EU's troværdighed bevares og de strategiske mål kunne forfølges, må der ske en klar forbedring af sådanne foranstaltningers effektivitet og virkning. Kommissionen vil angribe dette problem frontalt. Og de øvrige institutioner må hjælpe til med at etablere et enklere og mere operationelt system.

3. EN NY ØKONOMISK OG SOCIAL DAGSORDEN

EU udvikler sig til en samlet økonomisk enhed og er som den største handelsmagt og kreditor i verden en af hovedaktørerne i verdensøkonomien. Set i et længere tidsperspektiv har Europas vækst været på højde med USA's. Ikke desto mindre har vækst- og beskæftigelsestallene i USA i de senere år været højere end i EU.

EU skal nødvendigvis udvikle sig til en **globalt konkurrencedygtig økonomi**, der bygger på **viden og innovation** og en strategi, der sikrer en **bæredygtig økonomisk udvikling**. Det indre marked og den fælles valuta giver EU den kritiske masse til at udnytte verdensmarkederne og den teknologiske udvikling på den bedste måde. EU har et stærkt videnskabeligt og teknologisk grundlag, men en utilstrækkelig udnyttelse af ressourcerne er den største svaghed. Vores potentiale skal udnyttes.

Dette viser sig klart på **beskæftigelsesområdet**. Der er på nuværende tidspunkt over 15 millioner personer, der søger et job. Arbejdsløshed er hovedkilden til fattigdom og social udelukkelse. Det giver et uacceptabelt pres på vores sociale sikringssystemer. I fremtiden vil der være færre personer i den arbejdsdygtige alder, og netop deres bidrag er nødvendige for at opfylde behovene hos den ikke-erhvervsaktive del af befolkningen.

EU halter bagefter sine væsentligste konkurrenter, især USA, hvad angår overgangen til elektronisk handel og indførelse af nye velstandsskabende teknologier, herunder informationsteknologi. På andre områder, som f.eks. mobilkommunikation, er EU førende i verden.

Energi vil blive af afgørende betydning for EU's konkurrenceevne og økonomiske udvikling. Kommissionen vil starte en debat om energi, navnlig energikilder, der fortsat har stor strategisk betydning.

EU har behov for **en ny økonomisk og social dagsorden** for at skabe en konkurrencedygtig og socialt rummelig vidensbaseret økonomi, der fremmer en stærk og bæredygtig vækst, fuld beskæftigelse og social samhørighed.

Det makroøkonomiske grundlag for en sådan udvikling er gunstigt, da den europæiske økonomi forventes at opleve en stærk vækst i de næste par år. Euroen har medført en generel accept af en stabilitetssøgende økonomisk politik - enighed om stabile priser, sunde offentlige finanser og moderat lønudvikling. Når denne politik fuldt ud er gennemført, skal der ligeledes føres en dynamiskkabende politik, der fremmer innovation og en bæredygtig udvikling i den kommende tiårsperiode.

Følgende er prioriterede områder for en fælles indsats både på EU- og nationalt niveau:

- **fuld beskæftigelse** som et mål for den økonomiske og sociale politik og nedbringelse af arbejdsløsheden til det niveau, der allerede nu kan registreres i de lande, der har de bedste resultater
- **skabelse af en ny økonomisk dynamik** gennem en økonomisk reform af arbejds-, vare- og kapitalmarkederne, der tager sigte på at fremme innovation og iværksætterånd. En sådan reform vil lettere kunne gennemføres, hvis konkurrencereglerne anvendes strengt, og der gøres yderligere fremskridt med koordineringen af skattepolitikken. Der skal sættes de samme politiske kræfter ind på indførelsen af informationssamfundet, som det var tilfældet med indførelsen af det indre marked og den fælles valuta. Det kommende Europæiske Råd i Lissabon bør give startskuddet til iværksættelsen af de nødvendige økonomiske reformer
- **sikre pensioner og bæredygtige pensionssystemer** gennem en kombination af beskæftigelsesfremmende reformer, forøgede pensionsbidrag og en revision af pensionsordningerne i lyset af den nye demografiske og sundhedsmæssige udvikling i EU. Medlemsstaterne skal fortsat være ansvarlige for moderniseringen af de sociale sikringssystemer, men et heldigt udfald af reformen er et fælles anliggende. EU's rolle er at støtte medlemsstaternes moderniseringsbestræbelser
- **udvikling af en europæisk strategi til bekæmpelse af social udelukkelse, begrænsning af fattigdommen og af forskellene mellem EU's regioner og områder.** I den henseende vil Kommissionen yderligere udbygge den socialpolitiske dagsorden i de kommende år. Kommissionen vil søge at samordne fællesskabsindsatsen vedrørende beskæftigelse, arbejdsmiljø, social sikring, den sociale dialog, ligestilling, bekæmpelse af diskrimination og social udelukkelse. Kommissionen vil opfordre medlemsstaterne til at opstille ambitiøse, men realistiske mål
- **undersøgelse af kvaliteten af de offentlige udgifter og de offentlige finansers langsigtede bæredygtighed.** De offentlige finansers kvalitet og struktur har stor betydning for den offentlige sektors bidrag til vækst og beskæftigelse. Vi må ligeledes sikre, at de offentlige finanser går i en bæredygtig retning. Kommissionen er parat til inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten at fremlægge forslag til en styrkelse af kontrollen på dette område

- **fremme af europæisk forskning** ved at forbedre den nationale forsknings sammenhæng og effektivitet. Kommissionen vil fortsætte den netop igangsatte debat om oprettelse af et meget tiltrængt europæisk forskningsområde
- **stærkelse af investeringerne i menneskelig kapital**, i forberedelsen af ungdommen til et vidensbaseret samfund og i udviklingen af den audiovisuelle industri og multimedieindustrien
- endelig er det nødvendigt **at udvikle og styrke den europæiske landbrugsmodel** for at øge denne sektors konkurrenceevne, sikre bæredygtighed og fremme vitale landområder.

4. EN BEDRE LIVSKVALITET FOR ALLE

Ud over vores indsats for beskæftigelsen, den økonomiske situation og opbyggelsen af et retfærdigt samfund forventes EU i stadig højere grad at bidrage effektivt til at forbedre livskvaliteten og underbygge unionsborgerskabet ved at værdsætte vores rige og forskelligartede kulturelle, sproglige og etniske arv.

Problemer i forbindelse med kriminalitet og personlig sikkerhed stopper ikke længere ved de nationale grænser. De europæiske borgere forventer, at deres rettigheder beskyttes og styrkes, uanset hvor de befinder sig i EU.

EU skal fremme oprettelsen af et **område med frihed, sikkerhed og retfærdighed**, hvor borgerne følger sig beskyttet, og hvor deres rettigheder er sikret. Kommissionen vil fortsætte forberedelsen af et EU-charter om grundlæggende rettigheder og fremlægge forslag til iværksættelse af det ambitiøse program om oprettelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, medlemsstaterne vedtog i Tammerfors. Kommissionen har bl.a. til hensigt at foreslå, at der udarbejdes en egentlig europæisk politik for asyl og indvandring. Kommissionen ønsker at styrke den gensidige retlige bistand og det retlige samarbejde og udvikle en effektiv tilgang til bekæmpelse af alle former for kriminalitet.

Foringelsen af miljøet sker nu med en frygtindgydende hast, og den nuværende udviklingstendens er ikke holdbar. Det giver anledning til reel bekymring og moralsk indignation og kræver en samlet og resolut indsats.

Disse forventninger kræver forskellige svar fra EU's side. Der skal først og fremmest opstilles en **bæredygtig udviklingsstrategi**, der både kan sikre en miljømæssig udvikling, sociale fremskridt og en bæredygtig økonomisk udvikling. Opfølgingsmødet ti år efter Rio-topmødet bør give et nyt afsæt for en bæredygtig udviklingsstrategi på verdensplan. Hovedmålene er en bedre indarbejdelse af miljøhensyn i de øvrige politikker og økonomiske sektorer, håndgribelige resultater på europæisk og internationalt niveau med hensyn til Kyoto-forpligtelserne og en fornyet indsats i bekæmpelsen af klimaændringer. Endvidere skal miljølovgivningen forbedres, udbygges og gennemføres fuldt ud.

Borgerne kræver med rette, at standarderne for **fødevarerikkerheden** højnes. De er bekymrede over følgerne af den nye teknologi og de nye arbejdsformer i et Europa, hvor de indre grænser gradvist forsvinder. De forventer, at **deres rettigheder** styrkes i det indre marked.

Det er Kommissionens hensigt at gennemføre forslagene i **hvidbogen om fødevarerikkerhed** og om oprettelse af en europæisk fødevarermyndighed. Kommissionen vil endvidere arbejde for en **større tillid hos borgerne og forbrugerne**, bl.a. på området elektronisk handel.

Borgerne forventer ligeledes, at EU finder svar på **problemerne i forbindelse med transport**, luftfartssikkerhed, forsinkelser i lufttrafikken og trafikknuder i byerne, der kan forene behovet for sikker transport og øget mobilitet med hensynet til miljøet.

Det er Kommissionens hensigt at foreslå oprettelse af et egentligt integreret europæisk transportområde, bl.a. gennem oprettelse af et fælles luftrum og udvikling af transeuropæiske net. Kommissionen vil i den henseende udnytte de nye teknologier til yderligere at udvikle et intelligent multimodalt transportsystem. Den vil bl.a. foreslå oprettelse af et europæisk agentur for luftfartssikkerhed og har til hensigt at styrke sikkerhedsstandarderne og uddannelsen i søfartssektoren.

5. KONKLUSION

Prodi-Kommissionens femårige mandat bliver en periode med store ændringer. De europæiske lande vil blive tættere integreret, og samtidig vil EU indlede en udvidelsesproces, der i sidste instans vil føre til en samling af vores kontinent.

Der er allerede sat en række milepæle. Regeringskonferencen vil blive afsluttet ved udgangen af 2000. I januar 2002 vil der blive indført eurosedler og mønter, og EU vil ved udgangen af 2002 kunne byde nye medlemmer velkommen. Der skal afholdes valg til Europa-Parlamentet i juni 2004. Forberedelsen af udvidelsen og følgerne heraf vil også danne grundlag for en revision af EU's finansielle perspektiver senest i 2006.

Kommissionen er klar til handling og indstillet på at lade sig bedømme på de kommende fem års resultater, herunder en succesfuld gennemførelse af de prioriteter der er opstillet i dette program:

- vi vil sikre, at den interne reform bliver en succes, og lægge større vægt på nøgleopgaver
- vi vil føre aktive udvidelsesforhandlinger og søge at udvikle et effektivt samarbejde med vores umiddelbare naboer
- gennem lanceringen af en omfattende Millenium-runde vil vi arbejde på at sikre, at globaliseringskræfterne styres og udnyttes til fordel for behovene i verden, og på at sikre en bæredygtig udvikling
- vi vil søge at fremskynde udarbejdelsen af en ny økonomisk og social dagsorden, der kan øge konkurrenceevnen og jobskabelsen
- vi vil bidrage til at gøre Europa til et bedre og sikrere sted at leve gennem en indsats på miljøområdet og gennemførelse af Tammerfors-dagsordenen og foranstaltningerne i hvidbogen om fødevarerikkerhed

- vi vil spille en afgørende rolle i debatten om, hvordan et udvidet EU kan fungere for at forene forskellighed og decentralisering med behovet for stærke institutioner og en samordnet indsats.

Der kan kun opnås succes, hvis alle institutioner samarbejder, og hvis borgerne har tillid til Europa. Den lave valgdeltagelse ved det sidste Europa-Parlamentsvalg viser, at vi frem for alt skal genvinde borgernes tillid til hele integrationsprocessen.

Vi står over for store udfordringer. Men hvis vi handler sammen som europæere i bevidstheden om de tætte bånd, der knytter os sammen, og vores stærke identitetsfølelse, vil vi kunne klare de kommende udfordringer. Vi kan gå ind i det nye århundrede med optimisme og tillid.

Lad os sammen arbejde for at give det nye Europa form og styrke.